

метра отъ граничната линия, а сръбскитѣ само на 100 м. задъ линията, а нѣкои отъ тѣхъ, на Букова глава, и на самата линия; та отъ туй патрулитѣ скоро почнаха да се сблъскватъ, а особено на сърбитѣ не бѣ въ интереса да допускатъ ходенъето на нашитѣ патрули по самата линия, отъ гдѣто се виждаше всичко що правѣхъ тѣ. Азъ лично отивахъ въ обвѣздъ по самата линия, зарадъ туй не само нѣкой отъ сръбскитѣ офицери, но и мнозина отъ войницитѣ ме познавахъ. Съ единъ отъ младитѣ сръбски офицери имахъ случай да се срѣщна на самата линия и говорихме доста дълго. Съ менъ бѣ тогава и подпоручикъ Топузовъ.

Прѣзъ нощта между 24 и 25 октомврий вѣстовоя Моше Исаковъ*) ме събуди и ми подаде едно писмо испратено отъ началника на Трънския отрядъ капитанъ Геновъ. Въ това писмо се разправяше, че налитѣ развѣзди хванжли при Дъсчанъ-кладенецъ едипъ сръбски куриеръ, у когото между другитѣ книжа, се намѣрилъ и слѣдующия строеви рапортъ;

„Намиратъ се въ Власино :

Офицери	18	человѣка	} 1845
Щикове	1727	„	
Нестроеви	100	„	
Конѣ за ѣздене	16	} 127	
„ „ товаръ	51		
„ „ прѣгане	60		
Кола конски	30		
Ялове (волове)	4		
Кола волски	2		

*) За да не лишавамъ строя отъ нѣкой по-добъръ войникъ, азъ нарочно бѣхъ взелъ вестовой евреинъ, който бѣ причина да ми пропаднатъ при отстъплението всичкитѣ дрехи, завивки книжа, и пр. на стойность 740 лева и 54 ст.